

Hulpverleningsvisie entrea lindenhout

Als hulpverlener kruisen we het levenspad van een cliënt: een kind en zijn ouders, gezin, familie. We lopen een tijdlang samen op met dit kind en deze familie, en we verlaten het pad van die cliënt weer. Waar willen we, op het moment dat we weer afscheid nemen, met een cliënt terecht zijn gekomen?

De hulpverleningsvisie van entrea lindenhout geeft antwoord op deze vraag.

Onze *drijfveren* vormen de kernwaarden van waaruit we dagelijks met onze cliënten aan het werk zijn. **Deze visie geeft ons het richtpunt waar we naar tóewerken.**

Met onze hulpverleningsvisie bundelen we onze energie en kiezen we richting. Deze zes thema's dienen als richtpunten in het pad dat we met onze cliënten lopen.

Alle kinderen hebben recht op goede lichamelijke en emotionele verzorging, op een goede verbinding met ouders en familie, op een eigen identiteit en ontwikkeling, op goed onderwijs en alle kansen die daaruit voortvloeien, op bescherming en veiligheid in alle omstandigheden, én op gehoord te worden: er moet altijd ruimte zijn voor hún verhaal.

Dit zegt het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (Verenigde Naties, 1989). Deze kinderrechten zijn verweven in alles wat we doen.

1. Verlangen

We zien en richten ons naar verlangen en belangen van kinderen

We zorgen ervoor dat het recht van kinderen op verzorging, opvoeding, veiligheid en ontwikkeling geborgd is. Daarmee hebben we de belangen van kinderen optimaal ingevuld. Wij zorgen hiervoor, zonder uit het oog te verliezen wat verlangen van kinderen is: je geliefd en geborgen voelen, en weten wie bij je hoort, wie voor je zorgt, wie bij je blijft, voor nu en voor later. Kinderen willen gezien, gehoord worden en serieus genomen worden.

Bij het behartigen van de belangen van kinderen, zorgen we ervoor dat het verlangen van die kinderen goed gezien is, en als belangrijkste leidraad dient.

2. Verbondenheid

Een kind ervaart verbondenheid met zijn omgeving

We willen dat kinderen en jongeren verbonden zijn. Thuis, bij hun ouders, in het gezin waar ze opgroeien, bij hun familie. En als samenleven met hun ouders niet kan, dan nog zijn ze verbonden met hun ouders, naast dat ze ook een verbinding hebben met betrouwbare anderen: met familie, of met andere mensen die een belangrijke rol in hun leven spelen. Kinderen willen ook verbonden zijn met de gemeenschap waar ze deel van uitmaken, en waar ze een bijdrage aan leveren: school, vriendenkring, werk. In die verbondenheid ligt voor kinderen en jongeren ook hun veiligheid besloten.

3. Verantwoordelijkheid

Ouders en kinderen kunnen richting geven aan hun eigen verantwoordelijkheid

Ouders willen zelf verantwoordelijkheid nemen en zelf richting kunnen geven aan de groei van hun kinderen. Wij ondersteunen dit verlangen en maken mogelijk dat ze dat kunnen. We willen ook dat jongeren of jongvolwassenen zelfredzaam zijn, praktisch en emotioneel in staat gesteld zijn om zelf verantwoordelijkheid te dragen voor het pad dat ze kiezen. Dat zowel ouders als jongeren weten bij wie ze terecht kunnen als het nemen van die verantwoordelijkheid tot moeilijke puzzels leidt. En we willen ook dat, daar waar verantwoordelijkheid nemen niet volledig kan, er voor ouders en jongeren een goede steunstructuur bestaat waar ze houvast aan kunnen ontlenen.

4. Veerkracht

De veerkracht van en rondom ouders en kinderen is geactiveerd

We zetten ons ervoor in dat de veerkracht van ouders en kinderen zoveel mogelijk ruimte krijgt. Dat de mogelijkheden van ouders en jongeren zijn aangeraakt en verder gebracht, dat hun draagkracht is versterkt, dat ouders en jongeren oplossingen kunnen zien voor de vraagstukken waarmee ze geconfronteerd zijn. En we doen een appèl op de veerkracht van de directe omgeving van een gezin: familienetwerk, school, buurt.

5. Verzachting

We doen wat we kunnen om dat wat een kind te dragen heeft, lichter te maken

Onze hulpverlening is erop gericht om de veerkracht van een kind, van een gezin te versterken. Maar ook kunnen we datgene wat een kind te dragen heeft, lichter maken. Nare ervaringen, angst, onzekerheid, teleurstelling - het zijn dit soort factoren die de groei van een kind kunnen belemmeren. Als we onze hulpverlening afronden, hebben we, met compassie voor kinderen, jongeren en hun ouders, gedaan wat binnen onze mogelijkheden ligt om verdriet van kinderen zachter te maken, om angst te kalmeren, om gerust te stellen en vertrouwen te versterken. En we hebben ouders geholpen om zicht te krijgen op ervaringen die in hun eigen geschiedenis liggen, en deze te hanteren.

6. Vooruitzicht

Ouders en kinderen zien voor zich, hoe zij vormgeven aan hun toekomst

We willen dat ouders, kinderen en jongeren zicht hebben op de mogelijkheden die in hun toekomst verscholen liggen, en op de manier waarop ze van die mogelijkheden gebruik kunnen maken. Daarbij hebben ze vertrouwen in hun eigen vermogen om problemen op te lossen en de balans te bewaren. Ze zien voor zich hoe ze vanaf nu verder stappen kunnen zetten en hebben een toekomst voor ogen waarbij ze verbonden zijn met elkaar en met de samenleving waar ze deel van uitmaken.

